

YHTEINEN TODISTUS

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetysten peruslinjaus

Mikä on kirkko?

Kirkko on liikkeelle lähetetty Jumalan kansa, Kristuksen ruumis ja Pyhän Hengen temppeli. Kristuksen maailmanlaajan kirkon ykseys toteutuu jokaisessa seurakunnassa. Se saa ilmiänsä kullekin kontekstille ominaisella tavalla. Uskon ja rakkauden yhteisönä kirkko todistaa sanoillaan ja elämällään kolmiyhteisen Jumalan pelastustyöstä ihmiskuntaa ja luomakuntaa kohtaan. Kristittyjä kutsutaan toimimaan Jumalan rakkauden mukaisesti ja rakentamaan Kristuksen kirkkoa, jonka jäseneksi tullaan kasteen kautta.

Jumalan lähetys

Kirkko ja jokainen seurakunta toteuttavat kolmiyhteisen Jumalan lähetystä (Missio Dei), johon kaikki kristityt on kutsuttu (Luuk. 4:16-22; Matt. 28:18-20; Joh. 20:21). Kristityt ovat Jumalan lähetysten palveluksessa (2. Kor. 5:20; 2. Kor. 6:1). Evankeliumia Kristuksen ainutlaatuisuudesta julistetaan aina ja kaikkialla. Lähetys on seurakunnan perustehtävä. Kirkon ja seurakunnan tulevaisuus on sidottu lähetykseen.

Ykseys, todistus ja palvelu

Kirkko on olemukseltaan missionaarinen. Sen olemus toteutuu ykseydessä, todistuksessa ja palvelussa. Kristityt ovat yhtä, koska heidät on kasteessa liitetty Kristukseen, hänen kirkkoonsa ja toinen toisiinsa. Jumalan rakkaus johtaa kristittyjä julistamaan evankeliumia ja palvelemaan lähimmäisiä yhdessä eri kirkkojen ja kristillisten yhteisöjen kanssa. Missio on ekumeenisen liikkeen sydän.

Kokonaisvaltainen lähetys ja evankelioiminen

Seurakunta elää kaikessa toiminnassaan lähetystä todeksi. Kokonaisvaltaisen lähetys ottaa huomioon koko ihmisen. Kristillinen todistus alkaa kotoa ja kotiovelta. Seurakunnan ja sen jäsenten tehtävänä on edistää lähetystyötä ja osallistua siihen omien mahdollisuuksiensa mukaan. Kokonaisvaltainen lähetys toimii kaiken seurakuntaelämän pohjana ja edellyttää rukousta ja rohkeutta luoda uusia toimintamuotoja.

Toimintaperiaate:

Evankeliumi on liikkeelle lähettävä voima. Kirkko kohtaa kokonaisvaltaisesti kaikki ihmiset lähetystyön ja evankelioimisen välityksellä. Kirkko ja sen seurakunnat jäsenineen sekä kirkon lähetysjärjestöt vievät rohkeasti sanoman lähellä ja kaukana elävien keskuuteen. Ne julistavat evankeliumia ja viestivät siitä monin eri tavoin erityisesti siellä, missä Kristusta ei vielä tunneta. Samoin kohdataan niitä, jotka ovat vieraantuneet kristillisestä uskosta. Kirkon mission kannalta maantieteellisiä ja muita reuna-alueita on kaikkialla.

Toimintaperiaate:

Kokonaisvaltaiseen lähetykseen kuuluu myös oikeudenmukaisuuden, ihmisarvon, yhdenvertaisuuden ja perusoikeuksien puolustaminen. Seurakunnat ja lähetysjärjestöt kohtaavat entistä useammin maahanmuuttajia, turvapaikanhakijoita, syrjäytettyjä, syrjään jääneitä ja vainottuja. Ne tukevat ja palvelevat heitä, toimivat heidän kanssaan ja heidän puolestaan sekä antavat äänen äänettömille.

Toimintaperiaate:

Kirkko ja sen lähetysjärjestöt edistävät lähetyskasvatusta ja lisäävät missiologista tietämystä erityisesti kirkon työntekijöiden perus- ja täydennyskoulutuksessa. Ne edistävät lähetystyön ja evankelioimisen koulutusta seurakunnan luottamushenkilöille sekä erityisesti nuorille ja nuorille aikuisille.

Vapaaehtoistoiminta

Seurakunta elää missionaarisuuttaan aidosti todeksi, kun se antaa kaikille jäsenilleen tilaa ja mahdollisuuksia oman panoksensa antamiseen. Tämä tarkoittaa työntekijöiden ja vapaaehtoisten yhteistä suunnittelua, toiminnan toteuttamista, kouluttautumista ja sitoutumista.

Vapaaehtoistoiminta vahvistaa seurakunnan yhteisöllisyyttä.

Toimintaperiaate:

Vapaaehtoisverkostot tukevat ja palvelevat seurakunnan toimintaa. Kirkon lähetysjärjestöjen toiminnassa mukana olevat ovat merkittävä osa seurakuntien vapaaehtoistoimintaa.

Kumppanuus kotimaassa

Kirkon mission toteutuminen perustuu kumppanuuteen ja yhteistyöhön. Kyse on vuorovaikutuksesta ja yhteisten voimavarojen jakamisesta. Kotimainen yhteistyö vahvistuu yhteisen lähetysnäyn myötä, joka on määritelty asiakirjan ”Kirkon lähetysstrategia – Suomen evankelisluterilaisen kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian peruslinja vuoteen 2015” teologisessa perustassa. Sen pohjalta seurakunnat ja lähetysjärjestöt toteuttavat lähetystehtävänsä. Näky yhteisestä todistuksesta luo suuria mahdollisuuksia käytännön toteutusmuotoihin.

Toimintaperiaate:

Kirkon lähetysjärjestöt tukevat asiantuntemuksellaan ja verkostoillaan seurakuntia ja hiippakuntia missionaarisuudessa ja lähetystehtävän toteuttamisessa. Ne sitoutuvat keskinäiseen yhteistyöhön. Kirkon lähetystyön keskuksen kanssa ne kehittävät kirkon yhteistä lähetystyöntekijäkoulutusta ja lähetykseen liittyvää viestintää sekä etsivät työn painopisteitä.

Kirkon lähetystehtävä ja pappisvirka

Kirkon lähetystyötä toteutettaessa noudatetaan seuraavia pappisvirkaa koskevia periaatteita:

- 1) Seurakuntien ja lähetysjärjestöjen yhteistyössä kirkon lähetysjärjestöt toimivat kirkon päätöksen (1986 pappisviran avaaminen naisille) ja seurakuntien käytäntöjen mukaisesti.
- 2) Toimiessaan ulkomaisten yhteistyökirkkojen kanssa kirkon lähetysjärjestöt noudattavat niiden virkaratkaisuja eivätkä lisää jännitteitä omalla toiminnallaan.

Kansainvälinen yhteistyö

Kansainvälisiä yhteistyökumppaneita ovat kumppanuuskirkot ja -järjestöt, kirkkoliitot sekä kristilliset ja muut järjestöt ja verkostot. Yhteistyö tapahtuu vastavuoroisesti, toisiaan arvostaen ja kuunnellen. Kumppanuuskirkkojen itsenäistä asemaa ja niiden tekemiä päätöksiä kunnioitetaan, mutta käydään myös kriittistä vuoropuhelua molempiin suuntiin. Vaikka joidenkin kasvavien kirkkojen tilanteet poikkeavat omastamme, kirkollamme on niiden lähetys- ja evankelioimisinnosta, teologiasta ja teologisesta opetuksesta paljon opittavaa. Samalla tavoin on opittavaa niistä kirkoista, joiden työ ja toiminta ovat kohdanneet vaikeasti voitettavia haasteita.

Kirkon uudistus edellyttää maailmanlähetysten muuttuvan tilanteen seuraamista ja ymmärtämistä myös paikallisesti.

Toimintaperiaate:

Kirkon lähetysjärjestöt tukevat seurakuntien ja kirkon kansainvälisiä yhteyksiä. Lähetysjärjestöt sitoutuvat perussopimuksen mukaisesti kirkon ekumeenisiin linjauksiin ja edistävät kaikissa toimintaympäristöissään ekumeenisiä suhteita. Jos kirkon lähetysjärjestöjen toimintamaissa on useita luterilaisia kirkkoja, ne tukevat ja edistävät niiden yhteyspyrkimyksiä. Kirkko ja sen lähetysjärjestöt tukevat kumppanuuskirkkojen lähetystyötä. Järjestöt tiedottavat perussopimuksen mukaisesti piispainkokoukselle toimintansa merkittävistä laajennuksista ja muutoksista.

Media ja digitaalinen viestintä

Tapa kertoa evankeliumista vaihtelee eri kulttuureissa ja konteksteissa. Kirkon sanoma leviää spontaanisti, usein ilman järjestäytyneitä rakenteita. Kirkon mission toteuttajat etsivät ja käyttävät aktiivisesti ja ennakkoluulottomasti digitaalisen viestinnän nopeasti muuttuvia muotoja ja välineitä. Maailmanlaajasti yleistynyt mobiilikäyttö on mahdollistanut nopean ja nykyaikaisen lähetystyön muodon ja vaikeassa tilanteessa elävien kristittyjen tukemisen.

Toimintaperiaate:

Kirkon toiminnassa tavoitetaan eri kulttuureissa elävät ja eri kieltä puhuvat kansanryhmät heidän omalla kielellään. Jumalan sana saavuttaa ihmiset eri muodoissa: painettuina raamatunkäännöksinä, äänitteinä, digitaalisina sovelluksina sekä radio- ja televisio-ohjelmien kautta. Digitaalinen toimintaympäristö, erityisesti sosiaalinen media tarjoaa uusia mahdollisuuksia vuorovaikutukseen. Moderneilla viestintämuodoilla myös tuetaan kristittyjen elämää ja heidän todistajantehtäväänsä. Digitaalinen viestintä tavoittaa satoja miljoonia ihmisiä sekä kotimaassa että ulkomailla.

Uskontojen kohtaaminen

Suomalainen yhteiskunta on muuttunut nopeasti uskonnollisesti, katsomuksellisesti ja kulttuurisesti monimuotoiseksi. Uskontodialogi alkaa toisen uskonnon tai maailmankatsomuksen kannattajan arkisesta kohtaamisesta. Kristillinen todistus kuuluu tähän kohtaamiseen: kristityt kertovat uskostaan kolmiyhteiseen Jumalaan, Isään ja Poikaan ja Pyhään Henkeen. He kuuntelevat toisin uskovia ja antavat heidän kuvata omaa uskontoaan.

Kohtaamisissa kolmiyhteinen Jumala toimii salatulla tavallaan ja on läsnä Pyhän Henkensä kautta. Vuoropuheluun kuuluvat toiselta oppiminen, toisen kunnioittaminen, vieraanvaraisuus, lähimmäisenrakkaus ja yhteiset teot. Yhteistyö yhteiskunnallisissa kysymyksissä, yhteiset uskonnolliset tilanteet ja opillinen keskustelu ovat muita uskontodialogin muotoja. Vuoropuhelu edistää yhteiskuntarauhaa ja vahvistaa uskonnonvapauden toteutumista.

Toimintaperiaate:

Kirkko ja seurakunnat vahvistavat kristittyjen keskinäistä yhteyttä sekä uskontojenvälisiä vuoropuhelua, jossa eri uskonnollisiin ja kulttuurisiin taustoihin kuuluvat pääsevät aitoon vuorovaikutukseen keskenään. Kirkon lähetysjärjestöt lisäävät asiantuntemuksellaan uskontojen ja kulttuurien tuntemusta seurakunnissa.